

hoyrði bæði nútíðini og framtíðini til. Engin kann siga annað, enn at tónleikurinn er í blóma í Føroyum í dag sum ongantíð áður, og vit vildu fegin lata hann ljóða í Stokkhólmi.

I einum húsi nærindis pallinum las Oskar Hermansson upp føroyskar yrkingar — svenskarar skuldu hoyra, hvussu mál okkara ljóðar. Og Oskar dugir jú væl at tosa svenskt og at fáa eina svenska týðing at sita. Somuleiðis greiddi hann frá nýggjari skaldskapi. Hanus Johansen bar fram føroyskar visur — eisini nýggjar — bæði í hesum húsi og á pallinum. Tann reyta musikalska røddin hoyrdist um hálvan skansan.

Tiltakið fevndi sostatt um so mangt. Ein táttur millum fleiri var, at sýnast skuldi fram gamalt handverk. Nú er tað so, at Skansin er eitt stórt Fornminnisavni — eitt útsavni, nakað sum Frilandsmuseet i Sorgenfri við Keypmannahavn. Spákar tú tær millum tey gomlu husini, sært tú, at savnsfólkini leggja dent á at skapa liv og virksemi, so fólk hava nakað at hyggja at umframt bygningarnar. Serliga sýna tey fram alskyns gomul handverk ymsastaðni frá. Kemur tú fram at einum túni og sært ein smálending sita og seyma eina leður-troyggju, so er hetta ikki tí, at svenskarar fegnir vilja vísa «eina mentan, sum teir siga seg hava ella gjarna vilja hava ella royndu, einamest fyrri útlendingum, at bera fram sum mentan teirra». Teir vilja einans vísa gamla handverkamentan — av søguligum grundum. So einfalt er tað. Tá nú ein føroysk vika skuldi vera, vildu svensku vertir okk-

ara á Skansanum so fegnir hava, at vit sýndu fram gamalt føroyskt handverk (frammanundan hevði ein finsk vika verið, tá var høvi at siggja finskt handverk). Tað, ið hevur við ull at gera, somuleiðis bátasmið, er virðismikil føroysk handverkamentan, sum vit sjálvsagt við gleði eiga at sýna fram, tá rætta høvið er til tað. Tí søtu nøkur og loystu úr lagdi, bundu, seymaðu, vistu bindingarmynstur, liting o.t. og á einum fløtti varð eitt fyramannafar smíðað. Men trúgv mær, Rógvi — sjálvt ikki tann mest goðtrúni svenskarin (har vóru eisini so mangir aðrir útlendingar) kundi halda, at soleiðis var gerandisdagurin í Føroyum hjá føroyingum flest-um í 1989. Engin ivaðist í, at hetta var framsýning av gamlari siðmentan, tað var so sjálvsagt.

Onnur handverkamentan er at kalla útdeyð í Føroyum, so vit fáa ikki sýnt hana fram — fyrst av øllum er at nevna knivsmiðið. Grindaknivurin er ein serlig føroysk fatan av knivinum, sum er eindømi. Listahandverkið, sum úr honum kom, serliga hjá Argjasmidunum í 19. öld, hevði verið vert at gleitt onnur við. Men tað knivsmiðið, vit í dag siggja her á landi, er tíverri bara ein víðfánigur.

A frálíkari framsýning hjá Heimavirkinum, ið væl hóskaði inn í hetta høpið, kundu tey vitjandi siggja, at ullmentanin var kortini ikki heilt deyð enn í Føroyum. Lutirnir á Heimavirkinum koma jú framvegis frá konum um landið, ið skapa av einlistum. Og handverkið er ikki meira deytt enn so, at áhugin er stóur at ganga á kvøldskúla um vetrarnar at læra at arbeiða við

ullini.

Postverk Føroya hevði framsýning av føroyskum frimerkjum — sjálvsagt á einum gomlum posthúsi á Skansanum.

I sambandi við hetta tiltak á Skansanum skipaði Listafelag Føroya fyrri stórar listaframsýning á Hasselby slotti í Stokkhólmi. Við einum einasta undantaki vóru øll listaverkini skapað í 1987. Meira nútíðarkend kundu tey ikki vera.

Vónandi skilst nú, at føroyingar fóru ikki bara til Stokkhólmar at ganga í húðarskóm, so sum ríkið verður framundir.

Tá vit skulu vísa Føroyar fram í útlandum, skulu vit sjálvsagt gera, eins og øll onnur lond gera: Visa tað allar besta, vit hava, tað dygdargoða, tað ektaða, tað ærliga. Tá er spurningurin ikki, um bátasmið, bindingarmynstur, dansur og sangur eru partar av «nútíðarmentanini» ella ikki. Føroyski báturin er í øllum føri eitt ikast til heimsmentanina, sum føroyingar hava skapað, og sum teir kunnu vera ernir av. Soleiðis er eisini við framurskarandi bindingarmynstur, dansur og sangur eru partar av «nútíðarmentanini». Vit hava onga orsök til at smáðast fyrri at sýna hesi virði fram, tá rætta høvið býðst.

Eg hugsi, tey flestu munnu hugsa soleiðis. Rógvi sær trøll á áljosum degi, tá hann í ramasta álvara vil vera við, at hesir stillföru mentanartættir skulu kunna hótta fatanina hjá einum «nútíðarføroyingi» av dagliga veruleikanum í discoeldini.

Bárður Jákupsson

STAKGREINA-HF

Kvøldskeið á HF-stigi
í Eysturoy/Norðstreymoy
og Norðoyggjum

Treytað av nóg stórar luttøku verður frálæra og próvtøka í hesum lærugreinum

føroyskum	sum felagslærugrein	2 ár	4-4 timar um vikuna
donskum	—	2 ár	3/3
religjón	—	1 ár	3
søgu	—	2 ár	3/3
landalæru	—	1 ár	3
biologi	—	1 ár	3
biologi	—	1 ár	4
støddfrøði	—	1 ár	5
støddfrøði	—	1 ár	6
enskum	—	2 ár	4/4
enskum	—	2 ár	5/6
tyskum	—	1 ár	3
tyskum	—	1 ár	5
samfelagslæru	—	1 ár	2
samfelagslæru	—	1 ár	3
spønskum	—	2 ár	3/3
frønskum	—	2 ár	3/3
alístfrøði	—	2 ár	3/4
evnafrøði	—	1 ár	5
datagleru	—	1 ár	4
fiskivinnu	—	1 ár	4

Upptøkukrov:

Grundleggjandi kravið fyrri upptøku er, at umsøkjari hevur forkunnleika í føroyskum, ið kann metast javnt við viðkaðu fráfaringarroynd folkaskúlan, og at úrslitið er nóg gott. Í enskum, tyskum og støddfrøði verður kravt, at umsøkjari hevur forkunnleika, ið kann javnmetast við fráfaringarroynd folkaskúlan, og at úrslitið er nóg gott.

I frønskum og spønskum er treytin tann, at umsøkjari fyrr hevur nomið undirvísing í enskum og/ella tyskum.

I alístfrøði krævt forkunnleiki á sama stigi sum HF-felagslærugreinin í støddfrøði.

I vallærugreinunum biologi, samfelagslæru, støddfrøði, enskum og tyskum krævt lokin roynd í somu felagslærugreinum.

Tað eru eisini aðrir møguleikar at lúka tær treytir, ið HF-frálæran byggir á. Alment kann sigast, at i samband við upptøku verður mettt, um næmingurin er førur fyrri at fylgja frálæruni við nóg goðum úrsliti og at fara til próvtøku eftir tí týrskrivaðu tíðini.

Umsøkjari skal hava fylt 18 ár fyrri 1. september 1989.

Bóklíngur við upplýsingum um HF fæst í bókabúðunum.

Umsóknarblað

Umsóknarblað fæst við at venda sær til:
Framhaldsskúlanar í Eysturoy/Norðstreymoy
Framhaldsskúlanar í Norðoyggjum
Studentaskúlan og HF-skeiðið í Eysturoy og
Landsskúlafyrirsitingina

Vegleiðing og innskriving

Umsóknarblaðið skal latast læstarvegleiðaranum persónliga. Viðtalustøðini verða:

Studentaskúlin og HF-skeiðið í Eysturoy, FR-511 Gøtugövg, tlf. 41474.

Klaksvíkar HF-skeið, Klaksvíkvegur, FR-700 Klaksvík, tlf. 56412.

Viðtalutíðirnar verða á baðum støðum:

Hósdagin 31. august kl. 19-21
Fríggjadagin 1. september kl. 19-21
Mánadagin 4. september kl. 19-21

I Norðoyggjum verður frálærustaðið Klaksvík og í Eysturoy/Norðstreymoy verður frálærustaðið í mun til bustað umsøkjara. Um nóg nóg tekna seg byrjar frálæran í viku 36.

STUDENTASKÚLIN OG HF-SKEIÐIÐ Í EYSTUROY
KLAKSÍKAR H.F. SKEIÐ